

МУЗЕЙ ІСТОРІЇ ОНМУ

Офіційно музей історії Одеського національного морського університету функціонує з 1980 р. Але його створення розпочалося в 1965 р., коли до 20-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні було відкрито Кімнату бойової і трудової слави, на базі якої проводилася робота з військово-патріотичного виховання студентів. Відтоді зібрано велику колекцію експонатів, а до 50-річчя Перемоги створена експозиція, що ілюструє шлях, пройдений інститутом, починаючи з 1930 р.

Інспектором кімнати історії музею ОНМУ є Т. В. Лучкова.

У музеї зберігаються документи, які містять інформацію про спорудження будівель інституту, етапи його становлення і розвитку. Так стару будівлю зводили відповідно до проекту архітектора Ф. К. Боффо, за конструкторськими рішеннями якого побудовані Воронцовський палац (1829), Палац моряків (1830), Потьомкінські сходи (1841), будинок Одеської міської ради (1837).

Спорудження будівлі університету розпочалося в 1828 р. і тривало до 1833 р. У 1837 р. цей будинок постраждав під час землетрусу, його стіни були укріплені контрфорсами, але надалі часто потребували ремонту.

В 1851 р. було ухвалено рішення про зведення нового будинку, розташованого перед першим. Проект нової споруди (тепер старий корпус) був складений архітектором О. С. Шашніним (автором проекту першого будинку університету, 1857 р.) і затверджений 31 липня 1854 р. Того ж року у зв'язку з початком воєнних дій Інститут благородних дівичь був тимчасово переведений до м. Вознесенська, а в будинку був розміщений військовий госпіталь.

Відтак зведення нової будівлі розпочалося підрядником Волоховим 1 липня 1855 р. і закінчилося на початку 1859 р. Вартість будівництва склала близько 300 тис. рублів сріблом.

У новий будинок Інститут шляхетних дівичь в'їхав 21 червня 1859 р.

Сад Інституту благородних дівичь охоплював територію площею 9 десятин 2337 квадратних сажнів. Проект

Іспанська каравела (сувенір) — подарунок ОПВТУ на честь 50-ї річниці інституту

гат, що обгороджували сад перед будинком і збереглися до наших днів, теж складений архітектором Ф. К. Боффо.

Інші документи стосуються періоду становлення Одеського інституту інженерів водного транспорту. У дореволюційній Одесі не було вищого технічного навчального закладу, незважаючи на те, що питання про його організацію виникало неодноразово. І от у 1928 р. II Жовтневий пленум ЦК КП(б) прийняв рішення «Про кадри для народного господарства», а в 1930 р. РНК УРСР ухвалив рішення «Про реорганізацію й організацію вищих навчальних закладів України» та відкрив ОПВТ. Новостворений навчальний заклад об'єднав гідротехнічний, експлуатаційний і механічний факультети, що були створені на базі факультетів гідротехнічного та портобудівництва Одеського політехнічного інституту. На початку навчального року до складу Одеського Водного увійшов суднобудівний, а до кінця 1930 р. — економічний факультет. На всіх підрозділах навчалось 1626 студентів.

Першим директором ОПВТУ став робітник балтійського заводу, завідувач школи морського навчання В. С. Дишкант (1930—1932), а до педагогічного колективу ввійшли професори ОПІ.

Серед цінних експонатів музею історії Одеського національного морського університету — фото видатних учених:

В. О. Лаптева (1883—1950) — випускника суднобудівного відділення Петербурзького політехнічного інституту, головного інженера Одеського СРЗ (1923—1930), професора, завідувача кафедри архітектури і проектування суден ОПВТУ, автора багатьох праць, технології й організації судноремонту;

К. В. Кохановського (1901—1985) — випускника суднобудівного факультету ОПІ, доцента кафедри архітектури й проектування суден цього інституту, одного з авторів проекту, керівника монтажу й першого завідувача дослідницького басейну;

П. О. Міняєва (1868—1958) — випускника суднобудівного відділення КПІ, викладача навчальних закладів

Подарунки випускників, нагороди ОПМФУ-ОНМУ

Історія університету у світлинах. У верхньому правому куті — картина художника Будникова «Порт Южний» — подарунок від порту з нагоди святкування 60-ї річниці інституту

Києва, Томська, Дніпропетровська, Одеси, завідувача кафедри будівельної механіки й статички споруд ОІВТУ;

С. Т. Каменського (1880–1946) — випускника Миколаївського технічного залізничного училища та Петербурзького політехнічного інституту, викладача ОПІ, автора більше 20 наукових праць;

М. Д. Демидова (1904–1942) — випускника Херсонського морехідного технікуму, другого директора ОІВТУ (1932–1936);

Г. К. Суслова (1857–1935) — випускника Петербурзького політехнічного інституту, званого вченого у сфері теоретичної механіки, професора, викладача КПІ, ОПІ, ОІВТУ, заслуженого діяча науки і техніки, автора підручника «Основи аналітичної механіки»;

Т. С. Смолянкіна (1897–1983) — випускника ОІВТУ, завідувача кафедри організації та механізації вантажних робіт;

В. О. Анічкова (1881–1948) — випускника Петербурзького політехнічного інституту, завідувача кафедри парових машин і технології металів ОІВТУ;

І. І. Герліха (1881–1973) — випускника Новоросійського університету, завідувача кафедри політекономії ОІМФУ;

Б. Я. Левіна (1906-?) — видатного математика, доктора фізикоматематичних наук, фахівця у сфері аналітичних функцій, автора монографії «Розподіл кореня цілих функцій», завідувача кафедри вищої математики ОІВТУ (1935–1949);

С. Д. Левінсона (1895–1956) — випускника ОПІ, завідувача кафедри суднових двигунів внутрішнього згоряння і холодильних установок ОІМФУ;

К. М. Канцера (1886–1941) — випускника КПІ, фахівця у сфері двигунів внутрішнього згоряння, декана судномеханічного факультету ОІВТУ;

М. Г. Крейна (1907–1989) — званого математика, члена-кореспондента АН УРСР, професора кафедри теоретичної механіки ОІВТУ, автора багатьох наукових праць;

Д. В. Земскова — директора ОІВТУ (1938–1942);

О. В. Будницького (1905–1965) — випускника ОПІ, завідувача кафедри опору матеріалів, директора ОІМФУ (1942–1952);

І. М. Коробцова (1904–1970) — інженера-генерал-директора морського флоту II рангу, доцента, члена колегії ММФ СРСР, ректора ОІМФУ (1952–1961), почесного працівника морського флоту;

В. С. Мартиновського (1906–1975) — випускника ОПІ, відомого вченого у сфері термодинаміки та холодильної техніки, віце-президента Міжнародного інституту холоду, заслуженого діяча науки і техніки УРСР;

М. М. Савикової (1887–1968) — випускниці Казанського університету, доцента, завідувача кафедри марксизму-ленінізму ОІМФУ;

М. І. Андреева-Голубева (1897–1980) — випускника ОІВТУ, доцента цього інституту;

Г. Є. Павленка (1898–1966) — випускника Ленінградського політехнічного інституту, провідного ученого у сфері теорії корабля, завідувача кафедри теорії корабля ОІМФУ (1944–1956), автора більш ніж 200 наукових праць;

О. О. Костюкова (1909–1976) — професора, заслуженого діяча науки й техніки УРСР, ректора ОІМФУ (1959–1971), почесного працівника морського флоту.

Макет ліхтеровоза «Юліус Фучик» — подарунок від Радянського Дунайського пароплавства. Картина — від міністра транспорту Російської Федерації